

skattepligtige indkomst og medregnes i bidragnyderens skattepligtige indkomst.

På visse punkter er den nævnte beskatningsordning efter reglerne i §§ 10 og 11 underkastet særlige betingelser. Nærværende lovforslag går ud på på to punkter at ophæve sådanne særlige betingelser.

Det ene punkt angår *underholdsbidrag, hvor ægtefæller i anledning af faktisk adskillelse er selvstændig ansat til skat*. Fradragsretten hos bidragyderen og beskatningen hos bidragnyderen er i disse tilfælde efter § 10, stk. 2, begrænset til bidrag, der er fastlagt eller godkendt af det offentlige. Det foreslås at ophæve denne betingelse, således at fradrag for bidragyder og beskatning hos bidragnyder i disse tilfælde også kommer til at gælde for underholdsbidrag, der beror på parternes aftale på samme måde, som det er tilfældet med hensyn til underholdsbidrag i anledning af skilsmisse eller separation efter § 10, stk. 1, og med hensyn til underholdsbidrag til børn uden for ægteskab efter § 11.

Det andet punkt angår specielt *underholdsbidrag til børn*. Med hensyn til sådanne bidrag i anledning af skilsmisse, separation og faktisk adskillelse er fradragsretten efter § 10 betinget af, at bidragyderen har forsørgerpligt overfor det offentlige for barnet, og med hensyn til bidrag til børn uden for ægteskab er fradragsretten efter § 11 betinget af, at der påhviler bidragyderen forsørger- eller bidragspligt overfor det offentlige for barnet. Det foreslås at ophæve disse betingelser om forsørger- eller bidragspligt overfor det offentlige.

Det bemærkes, at spørgsmålet om at ophæve de foran omtalte betingelser i §§ 10 og 11 er blevet rejst overfor ministeriet for skatter og afgifter af justitsministeriet.

Om baggrunden for forslagene skal først kort bemærkes: Med hensyn til forsørgerpligtbetingelsen m. v. vedrørende børnebidrag bl. a. at denne betingelse i vidt omfang er uden nogen selvstændig betydning ved siden af det i de pågældende lovbestemmelser samtidig opstillede krav om, at barnet ikke må være over 18 år. Med hensyn til denne betingelse iøvrigt samt med hensyn til betingelsen ved faktisk adskillelse om, at bidragene skal bero på det offentliges bestemmelse, gælder det videre, at disse betingelser næppe er særlig rimelige overhovedet. Også en administrativ virkning kan nævnes specielt med hensyn til bidragene ved faktisk adskillelse, hvor skattereglerne medfører, at parterne i videre omfang end det ellers ville være tilfældet nødsages til at anmode overvrigheden om at fastsætte bidrag. Endelig gælder

det til en vis grad, at der i formuleringen af de nævnte betingelser i §§ 10 og 11 indgår begreber, som ikke (eller ikke mere) anvendes i familielevgivningen.

Med hensyn til *betingelsen vedrørende forsørgerpligt m. v. overfor det offentlige for børn* skal nærmere bemærkes, at begrebet »bidragspligt overfor det offentlige« vedrørende børn uden for ægteskab er afskaffet ved forsorgsloven i 1960. Med hensyn til forsørgerpligt overfor det offentlige for børn, ægtebørn såvel som børn uden for ægteskab, gælder efter bistandslovens § 6, at denne pligt stort set gælder til barnets 18 år. Ligningslovens §§ 10 og 11 indeholder imidlertid udover forsørgelsespligtbetingelsen udtrykkelig betingelse om, at barnet ikke må være over 18 år. Derfor er betingelsen om forsørgelsespligt overfor det offentlige stort set uden selvstændig betydning. I nogle ganske særlige situationer ophører forsørgelsespligten overfor det offentlige for barnet inden det 18. år. Det er tilfældet, hvis barnet selv får forsørgelsespligt overfor en ægtefælle eller et barn, eller hvis der må ydes en datter hjælp i forbindelse med svangerskab. Ophøret af forsørgelsespligt overfor det offentlige i disse tilfælde skyldes imidlertid hensynet til ikke at skulle tage forældrenes indtægt i betragtning ved ydelse af eventuel offentlig hjælp til barnet. Det synes ikke rimeligt, at forældrene afskæres fra fradragsret for underholdsbidrag til barnet i disse tilfælde. Den særlige betingelse om forsørgelses- eller bidragspligt overfor det offentlige for barnet foreslås derfor som nævnt ophævet.

Med hensyn til *bidrag ved faktisk adskillelse*, hvor ægtefællerne er selvstændigt ansat til skat, gælder som nævnt som betingelse for fradragsretten, at *bidraget er fastsat eller godkendt af det offentlige*. I anledning heraf skal nærmere bemærkes: Først den mere formelle ting, at den i bestemmelsen omtalte fremgangsmåde med offentlig godkendelse af bidrag ikke har hjemmel i ægteskabslovgivningen. Videre skal det fremhæves, at betingelsen om, at det offentlige skal have fastsat bidraget som allerede nævnt er en betingelse, som alene er fastsat for situationen med faktisk adskillelse i § 10, stk. 2. Betingelsen er ikke opstillet i § 10, stk. 1, vedrørende bidrag i anledning af skilsmisse og separation og i § 11 vedrørende bidrag til børn uden for ægteskab. I disse tilfælde er retsstillingen derfor den, at der her også er fradragsret for underholdsbidrag, som alene beror på parternes aftale. Den forskellige skattemæssige behandling af parternes aftale om underholdsbidrag ved faktisk adskillelse og i de nævnte andre tilfælde er næppe særlig rimelig. Baggrunden er antagelig, at